

Jak świat arabski dyskryminuje Palestyńczyków

28 listopada 2014

Według 1547 dekretu Ligii Arabskiej z 1959 roku, Palestyńczycy nie mogą stać się obywatelami krajów arabskich „w celu zachowania palestyńskiej tożsamości”. Nie mogą uzyskać obywatelstwa nawet w Jordanii. (W przeszłości miały miejsce pewne wyjątki, jak palestyńscy chrześcijanie w Libanie w latach 50. XX wieku i Palestyńczycy, których matką była Egipcjanka w 2011 roku).

Nahr Al Bared – obóz Palestyńczyków zniszczony przez armię libańską w 2007 r.

Na Palestyńczyków nałożone są surowe restrykcje w zakresie podróżowania po świecie arabskim. Nie są im wydawane paszporty, a ich dokumenty podrózne są akceptowane tylko w kilku krajach. Palestyńczycy nie mogą głosować, ani ubiegać się o stanowiska w krajowych wyborach. Dzieci Palestyńczyków nie dostają obywatelstwa w macierzystych krajach, co narusza artykuł 7 Konwencji Praw Dziecka.

JORDANIA

1967: Jordania odmówiła nadania obywatelstwa uchodźcom ze Strefy Gazy, którzy przybyli do tego kraju po wojnie sześciodniowej. Obecnie około 165 tysięcy Palestyńczyków w Jordanii nie może uzyskać obywatelstwa ani piastować stanowisk rządowych.

1970: 3500-5000 Palestyńczyków zostało zabitych, 20 tysięcy wydalonych, a ich obozy zniszczone w wydarzeniach, które nazywane są Czarnym Wrześniem.

1988: Jordania cofnęła obywatelstwo milionom Palestyńczyków z Zachodniego Brzegu Jordanu, gdy ogłoszono „niepodległość”.

2010: Jordania nadal odbiera obywatelstwo tysiącom

Palestyńczyków.

2012: Jordania uchwała prawo wyborcze, które ogranicza liczbę palestyńskich członków parlamentu do mniej niż 10%.

2013: Jordania umieszcza uchodźców palestyńskich z Syrii w specjalnych obozach, których nie można opuszczać, odseparowuje ich od innych uchodźców, a tysiące z nich odsyła do Syrii, narażając na niepewną przyszłość.

2014: Palestyńczykom będącym obywatelami Jordanii odmawia się równego prawa do służby wojskowej, a także stypendiów uniwersyteckich i miejsca na niektórych państwowych uniwersytetach.

EGIPT

1948: Wszystkich uchodźców palestyńskich, którzy dotarli do Egiptu, - umieszczono w obozach, a mężczyzn zmuszono do powrotu do Palestyny, żeby brali udział w walkach.

1949: Wydalono wszystkich Palestyńczyków z obozów egipskich w Gazie. Bardzo niewielu palestyńskich Arabów pozostało w Egipcie.

1950: Egipt zakazał Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) obecności na swoim terytorium, relegując te siły do Gazy.

1949 – 1956: Wszyscy Palestyńczycy w Egipcie zostali pozbawieni prawa do edukacji i pracy.

2013: Setki palestyńskich uchodźców z Syrii trafiło do więzień, gdy próbowali przedostać się do Egiptu.

2013-obecnie: Egipt zamknął granicę Rafah z Gazą, blokując również możliwość podróżowania pacjentom szpitali i więżąc 1,7 miliona mieszkańców Gazy.

LIBAN

1950-1958: Wydawał Palestyńczykom dokumenty podróżne uprawniające do podróży w jedną stronę, aby opuścili kraj.

1962: Palestyńczycy zostali zakwalifikowani jako "cudzoziemcy". Do roku 2010, zakazano Palestyńczykom uprawiania 73 zawodów; obecnie "tylko" 50 zawodów nie jest objętych ograniczeniami. Nadal nie mogą oni pracować jako fizycy, dziennikarze, farmaceuci czy prawnicy. Nie mogą budować nowych domów ani posiadać majątku, a nawet remontować swoich domów. W obozach uchodźców wprowadzony zostaje stan wojenny. Armia nie pozwala ludziom wchodzić ani wychodzić. Nie mogą oni mieszkać poza obozami, które też nie mogą się rozbudowywać. Liczba ludności w obozach trzykrotnie przekracza przewidziane limity.

Palestyńczycy nie mogą tworzyć organizacji.

1975-1978: Co najmniej 5000 Palestyńczyków zostaje zabitych w libańskiej wojnie domowej.

1985-1988: Tysiące osób zabitych w "wojnie o obozy".

1995: Prawo zabraniające Palestyńczykom wjazdu do kraju bez wizy; ponadto wizy nie są wydawane. Wygnańcy z krajów Zatoki Perskiej nie mogą wrócić do Libanu (prawo to zniesiono w 1999 roku).

2005: Wprowadzenie przepisów odbierających obcokrajowcom, którzy nie mają „określonej narodowości” – Palestyńczykom – prawa własności. Ci, którzy coś posiadają, nie mogą nic przekazać swoim dzieciom.

2007: 31 000 Palestyńczyków traci domy w wyniku zniszczenia obozu Nahr el Bared przez libańską armię.

2013: Około 50 000 uchodźców z Syrii jest traktowanych inaczej niż pozostali syryjscy uchodźcy. Drogie i krótkoterminowe wizy sprawiają, że szybko łamią prawo.

2013: Liban zaczyna zawracać z granicy niektórych

palestyńskich uchodźców z Syrii.

KUWEJT

1991: 400 000 Palestyńczyków było prześladowanych i siłą wydalonych z kraju.

LIBIA

1994-1995: Wydalenie 30 000 Palestyńczyków, zwolnienia z pracy i konfiskata domów. Kraje arabskie odmawiają przyjęcia nowych uchodźców. Setki z nich pozostało na pustyni lub na morzu. W końcu Libia zezwoliła niektórym zostać, ale ciągle groziła im wydaleniem. W końcu około 15 000 Palestyńczyków zmuszono do przeniesienia się do krajów arabskich, które wystawiły im dokumenty, krajów Zatoki Perskiej i na Zachód.

2011: Palestyńczycy zostali zmuszeni do zapłacenia specjalnego podatku w wysokości 1550 dolarów.

2012: Wielu Palestyńczyków straciło swoje domy, a ich własność została przejęta w następstwie rewolucji i upadku systemu sądowego.

IRAK

Początek lat 50. XX wieku: Podobnie jak w Arabii Saudyjskiej i Libii, wydano strajkujących robotników palestyńskich.

2005: Po utracie władzy przez Saddama Husseina, Palestyńczycy w Iraku byli porywani, zabijani i torturowani przez zbrojne grupy. Politycy ich wyszydzali. Około 15 000 osób zmuszono do opuszczenia Iraku. Tysiące Palestyńczyków trafiło do obozów na pustyni, między Irakiem i Syrią, a żaden kraj arabski nie pozwalał im wjeżdżać na swoje terytorium.

KATAR

1994: Odmówiono Palestyńczykom wiz pracowniczych.

SYRIA

1970: Palestyńczycy nie mogą głosować, ubiegać się o pracę w urzędach, posiadać ziemi, a także więcej niż jednej nieruchomości.

2005-2008: Syria nie wpuściła tysięcy palestyńskich uchodźców uciekających z Iraku.

2012-obecnie: Około 2000 Palestyńczyków zostało zabitych w wojnie w Syrii. Około 50 osób zmarło z głodu po tym, jak w obozie Yarmouk odcięto dostawy jedzenia i wody.

Autor: cc syty

Na podstawie: elderofziyon.blogspot.com

Źródło: [Euroislam](#)